

DBI / DANSK BIBEL INSTITUT

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#03 — Juni 2018

SERIE: AFGUDER, DEL 3

Kærlighed

Er længslen efter kærlighed
blevet din afgud?

S.08

INDHOLD

- S. 03 — Økonomi
- S. 04 — Nyt fra DBI
- S. 05 — Sommeren kommer!
- S. 06 — Allerede – endnu ikke
- S. 08 — Er kærlighed blevet din afgud
- S. 10 — Herrens dag
- S. 12 — Refleksioner over materialisme
- S. 16 — Forligsmanden måtte selv punge ud

Månedens citat

” Det, som du knytter dit hjerte til og stoler på, det er i virkeligheden din Gud.

Martin Luther

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Anders Solgaard
Stud.theol. Filip M. Bak
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —

Øko-Tryk

Leifsgade 33, 6.
2300 København S

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Peter Greek Kofod

TAKKEN FYLDER OGSÅ MEGET

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Hvis I nu tænker, at DBI altid beder om penge, så er det ikke usandt – vi kan ikke drive en uddannelse uden – men det er bestemt heller ikke hele sandheden.

Det er altså ikke kun de økonomiske bekymringer og forbønnen for de studerende der fylder noget til bedemøderne i staben på DBI. Takken til Gud for hans frelse og for det arbejde, vi må være en del af, fylder også – og ikke mindst *takken for alle jer*, der bakker op om DBI på den ene eller anden måde. Vi beder om, at jeres indsats må blive til velsignelse for jer hver især, ligesom det er til velsignelse for studerende og ansatte på DBI.

REGNSKAB FOR 2017

På DBIs hjemmeside dbi.edu kan I se hele årsregnskabet for 2017. Efter henlæggelser blev det til et forunderligt overskud på 20.000 kr.! Hvis I har spørgsmål til regnskabet, kan I kontakte Anni Bomholt Gautier på abg@dbi.edu eller 3369 5511.

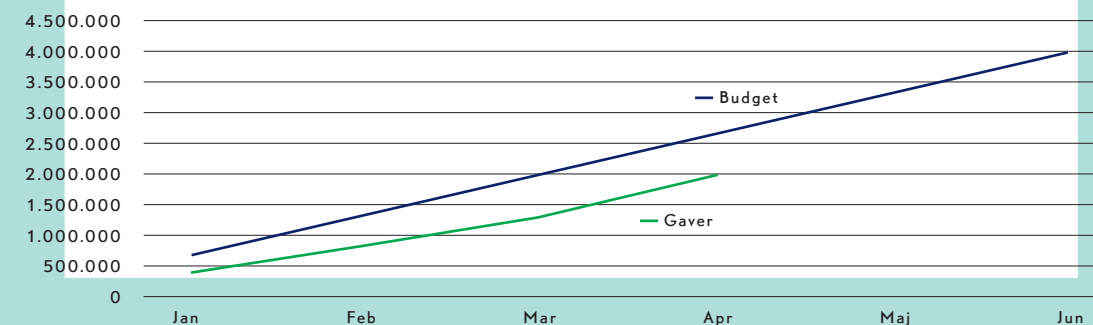
VI ER DESVÆRRE BAGUD MED GAVER

I forhold til sidste år er vi bagud med gaver. Samtidig har vi flere udgifter pga. de nye gode initiativer, der er sat i gang: Center for teologi i praksis, den nye bacheloruddannelse, stipendier til masterstuderende, nye IT-systemer i undervisningen (et krav fra Fjellhaug ift. netbaseret undervisning) etc.

DET ER NU, VI SKAL SATSE!

Har du overvejet at opgradere din gave til DBI? Læs om mulighederne på dbi.edu under Støt DBI. Vi oplever et hårdt pres fra menighederne og organisationerne for at kunne levere nye bibeltro præster, missionærer og medarbejdere. Det er nu, vi skal satse, sådan at vi også i fremtiden kan lytte til god forkyndelse!

Gaver i 2018

Nyt fra DBI

Netbaseret undervisning, konference om folkekirken – og eksamenstid!

Folkekirkekonference

Dansk Bibel-Institut, Menighedsfakultetet og Evangelisk Luthersk Netværk indbyder til en konference, der sætter fokus på, hvordan man kan virke og være menighed som præst, menighedsråd, ansat og frivillig i sin lokale sognekirke. Det sker mandag d. 11. juni 2018 i Michaelisgården ved Set. Michaelis Kirke i Fredericia. Læs mere på dbi.edu

Netbaseret undervisning

I flere år har underviserne optaget lydfiler med deres undervisning, så ikke-nærværsstuderende har kunnet følge undervisningen på afstand og – med en gennemlæsning af pensum – bestå eksamen. Vores drøm er at gøre en række fag tilgængelige for en bredere målgruppe. Derfor tilbyder vi fremover netbaserede kurser med video, hvor vi gør mere ud af både form og indhold.

CTIP – hvad har du brug for?

Center for teologi i praksis eller CTIP (som udtales C-TIP) er kommet godt i gang. Gå ind på hjemmesiden ctip.dk læs om kurser og initiativer – og eftertænkssomme blogindlæg.

Men det er dig, der skal være med til at bestemme, hvilke emner og problemer CTIP skal kaste sig over. Gå derfor ind på ctip.dk og skriv, hvad

du mener, at der er brug for undervisning om. Vi har allerede modtaget forslag om: Hjælp til hvordan man integrerer flygtninge på en god måde i menighederne? Et andet forslag er: Temadag om køn – og en sådan er allerede planlagt i Silkeborg i november måned. Men der kunne være mange andre behov – og vi vil gerne høre fra dig.

Eksamenstiden er over os

I skrivende stund er det ved at være eksamenstid. Når du får bladet, er den sikkert næsten overstået. Men bed for de studerende om, at de må være velforberejede og finde både indsigt og udholdenhed. I år skal vi holde eksamensfest for et stort hold bachelorer og tre cand.theol.er. Det glæder vi os til!

Må vi sende information på e-mail?

Portoen er efterhånden steget så meget, at vi gerne vil sende nyheder, breve og evt. DBI-posten til jer på e-mail. Hvis I ønsker e-mail fremfor post, må I gerne sende jeres e-mailadresse til dbi@dbi.edu. Vi sender selvfølgelig stadig almindelig post til jer, der foretrækker det!

SOMMEREN KOMMER!

Af Anders Solgaard, stud.theol. på FIUC-DK

Ferie, ferie, ferie, slap nu af, du har fri, og syng en glad melodi.

Sådan lyder omkvædet i den sang, vi altid sang på min folkeskole, sidst i juni, når sommerferien satte ind. I versene synges der om Gorm den Gamle, som var smed i Hobro, og om hvordan alt det, der var så svært, skal glemmes. I undervisningen på FIUC-DK arbejdes der med vigtige emner, og stoffet kan være svært. Så når ferien kommer og eksamenerne er overstået, er det nødvendigt at holde fri og hvile hjernen. Men pensum bliver ikke glemt, for efter endt afslapning drager de studerende også ud i sommerlandet og bruger det, de har lært i løbet af skoleåret. Derfor har vi spurgt fem studerende, hvad de bruger deres sommerferie på.

Anders Solgaard, 4. semester:

Jeg skal være rejseleder på en grupperejse til Tanzania, hvor vi skal tale med de lokale kristne, møde missionærer, se landet og få en smag på en kultur og en tro, der ser anderledes ud end i Danmark.

Kasper Drejer Christensen, 2. semester:

Jeg skal være konfirmandlærer på Konfirmandkursus på Sædding Efterskole. Jeg glæder mig til at være sammen med konfirmanderne og fortælle dem om Jesus.

Jeg håber på at dele og tale om tro med dem netop der, hvor de er i livet. Mon ikke der også bliver mulighed for gode grin og andet sjov?

Michael Højgaard, 4. semester:

Jeg tager til Ærø på sømandshjemmet for at give en hånd med det praktiske på stedet, hjælpe til ved nogle kurser, holde andagter og tale med folk om Jesus. Desuden skal jeg være leder på to juniorlejre.

Milka Koefoed-Jespersen, 8. semester:

Jeg skal holde ferie, hvile og lade roen sænke sig over tilværelsen. Teologistuderende er ikke supermennesker. I juli skal jeg bl.a. være med på ELMs

bibelcamping på Bornholm, hvor fællesskabet om Jesus står i centrum.

Morten Kofoed Munch, 8. semester:

Jeg er med til at arrangere en apologetisk lejr for KFS, og skal derudover være leder på en sports-camp. Desuden prioriterer jeg en uges retræte til fordybelse og bøn. Alle disse steder får jeg forhåbentlig rig mulighed for at fortælle om Jesus og lade Jesus fortælle mig, hvem han er.

Allerede — endnu ikke

På vej til Peru
som missionærer

Af Julie og Emil Solgaard, enkeltfagsstuderende på FIUC-DK

“Det var spændende at høre jer fortælle om noget, som I ikke ved noget om”. Sådan blev vores virkelighed meget godt beskrevet en aften, hvor vi havde besøgt en af vores nærkontakter. For der er virkelig mange, der spørger til vores fremtid som missionærer i Peru, uden at vi kan give særligt klare svar. “Hvor skal I bo? Hvad skal I arbejde med?” Det er eksempler på spørgsmål, som vi kun kan give midlertidige bud på.

FORBEREDELSE TIL MISSION I PERU

Det, vi med sikkerhed ved, er, at vi lige nu læser enkeltfag på FIUC-DK på fuld tid som forberedelse til at skulle afsted for Luthersk Mission til Peru – forhåbentlig i starten af 2019. Ved siden af det har Julie arbejdet på deltid som bioanalytiker, og vi er i skrivende stund ved at forberede os på, at vi forhåbentligt snart skal møde vores søn, som gemmer sig i Julies mave. Hvis han er sund og rask, håber vi på at kunne komme på et missionærforberedende kursus i England til efteråret. Hvis Gud vil, går turen derefter til Peru. Først for at lære spansk på sprogskole og dernæst lave kirkeligt nybrudsarbejde.

GLIMT AF VORES FREMTID

Midt i en hverdag med tøjvask, kritisk kontekstualisering, kirke, EKG-målinger og barnevoønsindkøb kan Peru virke fjern. Vi skal forholde os til en fremtid, som på nogle punkter kan virke meget planlagt, men som vi alligevel ikke kender endnu. For at bruge et udtryk fra undervisningen kan man sige, at vi lever lidt i et “allerede – endnu ikke”. Selvom det udtryk normalt bliver brugt om Guds rige, oplever vi, at vi allerede er Peru-missionærer, men endnu ikke kender særlig meget til, hvad det vil sige. Vi bliver allerede konfronteret med, at vores identitet og planlagte fremtid er knyttet til Peru, men vi er der endnu ikke. Vi ser allerede glimt af Peru i bøger og samtale med folk, der har været der, men vi kender endnu ikke landet.

DER ER BRUG FOR MISSIONÆRER

Som kristne er vores borgerskab i himlene, også selvom vi kun ser glimt af det. Det er for os med til at give et større perspektiv ind over vores liv. Vi er kun her på jorden i en begrænset periode, og alt, hvad vi har, er til låns. Derfor giver det mening at dele ud af det, som vi har fået givet, ved fx at lede andre til Ham, der vil lede os hjem

til himmeriget.

Der er døbt mennesker i Peru, der blander kirkelige handlinger sammen med almen folkreligiositet. De lever i frygt for ikke at tilfredsstille Gud og Moder Jord nok og forsøger derfor at helgardere sig ved at dyrke begge. De har brug for at erfare, at Jesus alene har gjort alt for dem, og at der er hvile i troen på ham.

På lignende måde er der mennesker i Danmark, som er døbt, men hvor troens fokus er blevet dem selv. De har også brug for at erfare, at der findes en evighed, hvor ens endestation ikke afhænger af, hvad man selv har præsteret, men af troen på ham, der har præsteret alt for os.

Der er altså brug for missionærer i både Danmark og Peru – og resten af verden. Vi behøver ikke vente på et specielt kald – vi har allerede fået et i missionsbefalingen. Alle kristne er kaldet til at pege på Jesus med ord og handlinger. Hvor vi så mere præcist skal være bosat i verden, må vi bede Gud om at vise os.

KALDET TIL AT BLIVE MISSIONÆRER

Udover det generelle kald har Gud brugt flere andre ting, som har haft afgørende betydning for, at vi endte med at sige ja til at skulle være missionærer uden for Danmark. For blot at nævne et enkelt eksempel har spørgsmålet: “Har du/I overvejet at rejse ud som missionær(er)?” været med til at sætte skub i processen. I en tid, hvor vi gik alene med vores missionær-overvejelser, virkede det bemærkelsesværdigt, at folk af og til stillede det spørgsmål til os i flere forskellige varianter – både når vi var sammen, og hver for sig. Med det nævnte spørgsmål fulgte flere gange en opmuntrende bemærkning om, at vi helt sikkert ville være gode i den opgave. Det, at andre uafhængigt af os var kommet på denne tanke, tog vi som en bekræftelse af vores indre kald til en tjeneste i udlandet, og vi fortsatte med at bede over kaldet, hvilket ledte os mod Peru.

Midt i talen om kald har det været godt for os at blive mindet om, at man ikke skal have nogle særlige evner for at kunne blive brugt i Guds mission. Der er brug for alle slags kristne til at nå alle slags ikke-kristne. Hvis vi vil stille vores arbejdskraft til rådighed, udruster Gud os med de værktøjer, der skal til for at klare de opgaver, han lægger til rette for os. Det har været en opmuntring for os, og måske kan det også være det for dig?

SERIE: AFGUDER, DEL 3

Er kærlighed blevet din afgud?

Hvis vi tror, at et andet menneske kan opfylde alle vores drømme, så har vi gjort det til en afgud.

Af masterstuderende Louise Høgild Pedersen

Sandsynligvis kender jeg dig ikke. Jeg ved ikke, om du er gift, hvor gammel du er, eller hvad du arbejder med. Alligevel er der noget, jeg ved om dig. Jeg ved, at du gerne vil elskes; at du ikke kan fungere uden andre mennesker i dit liv.

1 Mos 2,18 "Gud Herren sagde: "Det er ikke godt, at mennesket er alene. Jeg vil skabe en hjælper, der svarer til ham."

Gud så, at vi har brug for relationer, for kærlighed. Spørgsmålet er, kontrollerer længslen efter kærlighed dine tanker, dine valg, dine drømme? Kort sagt, er kærlighed blevet din afgud?

JAKOBS GUD

Tim Keller fortæller i sin bog *Ikke alt der glimrer er Gud* om Jakob og Lea, som på hver deres måde havde kærlighed som deres afgud. Jakob snyder sin far og flygter hjemmefra til sin mors familie. Her møder han smukke Rakel. Han bliver stormende forelsket i hende og aftaler med hendes far, at han for syv års arbejde må få hende til brud. Keller skriver om Jakob:

"Jakobs liv var tomt. Han havde aldrig haft

sin fars kærlighed, han havde mistet sin elskede mors kærlighed, og han havde i hvert fald ikke blik for Guds kærlighed og omsorg. Men så så han den smukkeste kvinde, han nogensinde havde set, og han må have sagt til sig selv: "Fik jeg bare hende, ville noget omsider blive rigtigt i mit ynkelige liv. Hvis jeg havde hende, ville alt blive godt." Hans hjertes inderste længsel efter mening og bekræftelse rettede sig mod Rakel."¹

Dagen efter sit bryllup vågner Jakob op sammen med Lea, Rakels storesøster. Han indser bittert og skuffet, at han er blevet snydt. Jakob ender med også at blive gift med Rakel. Men hans forgudelse af Rakel er skyld i ulykke og fortvivlelse i hans familie.

LEAS GUD

Lea, som ingen ville have, bliver den, som lider mest under Jakobs forgudelse af Rakel. Keller fortæller om, hvordan hun, i sin længsel efter sin mands kærlighed, gør ham til sin afgud. Hans

Heim eller hvad er din afgud?

kærlighed bliver hendes dybeste håb – det som skal gøre hende lykkelig.

Den længsel viser sig de første tre gange, Lea føder en søn:

"Lea blev gravid og fødte en søn, som hun gav navnet Ruben, for hun sagde: "Herren har set til min lidelse. Nu må min mand elske mig." Hun blev igen gravid og fødte en søn; hun sagde: "Herren har hørt, at jeg er tilsidesat, og har givet mig også denne søn." Derfor gav hun ham navnet Simeon. Hun blev igen gravid og fødte en søn; hun sagde: "Nu må min mand knytte sig til mig, for jeg har født ham tre sønner." Derfor gav hun ham navnet Levi."²

Både Jakob og Lea har fejlagtigt troet, at kærlighed kunne hele dem. At et andet menneske kunne opfylde alle deres drømme. Men når vores forventninger og håb får de dimensioner, så er kærlighedsobjektet blevet gud, skriver Keller. Der er intet i denne verden, som til syvende og sidst kan fylde et menneske op.

"Hvis blot jeg kan få Rakel, vil alt andet være i orden." Og han går i seng med den, som han tror er Rakel ... Om morgenen er det altid Lea, aldrig Rakel."³

Enhver afgud ender med at skuffe.

ET LYSPUNKT

"Hun blev igen gravid og fødte en søn; hun sagde: "Nu vil jeg takke Herren." Derfor gav hun ham navnet Juda."⁴

Beretningen om Jakob, Rakel og Lea er beretningen om en ulykkelig familie. Et af lyspunkterne er dog Lea. Da hun føder sin sidste søn

Juda siger hun, Nu vil jeg takke Herren. Noget kunne tyde på, mener Keller, at hendes dybeste længsel ikke længere er rettet mod hendes mand, men i stedet mod Gud. Han er hendes håb, han giver hendes liv mening. Det betyder ikke, at Lea ikke længere længes efter Jakobs kærlighed. Men hun har fjernet ham fra sit hjertes trone, og har sat Gud på den plads i stedet. Lea løsrives fra sin evige jagt på at blive værdig til at blive elsket.

"Love is not all you need"

Sådan lyder titlen på Kellers kapitel om kærlighed som afgud. Jeg spørger mig selv, om han har ret. Har Jakob og Lea virkelig gjort kærlighed til deres gud? Eller er de egentlig bare to mennesker som ulykkeligt længes efter noget, de ikke har? Kan Jakob og Lea klandres for at længes efter det, de var skabt til?

Jeg ved det ikke. Hvis jeg skal være ærlig, tror jeg ikke, at jeg kunne leve uden kærlighed. Men jeg stiller mig selv spørgsmålet om, hvem denne uundværlige kærlighed skal komme fra. I hvis kærlighed finder jeg først og fremmest min identitet og værdi – i Guds ufejlbarlige kærlighed eller hos mennesker?

Sandsynligvis kender jeg dig ikke, men jeg har alligevel lyst til at spørge dig: Hvad eller hvem er din afgud?

¹ Ikke alt der glimrer er Gud side 47

² 1. Mos. 29,31-34

³ Ikke alt der glimrer er Gud side 57

⁴ 1. Mos. 29,35

Herrens dag

Undertiden rammer voldsomme katastrofer et helt folk. Hvad gør Guds menighed så?

Af Carsten Vang, lektor på Menighedsfakultetet i Aarhus

Profeten Joel forkyndte et ord fra Gud, netop som Israel mentalt og åndeligt var i chok over voldsomme angreb af græshopper, som ubønhørligt fortærede alt grønt i hele landet. Efter alt at dømmen talte Joel på et tidspunkt efter folkets hjemkomst fra eksilet (efter år 500 f.Kr.). Folket havde intet kongehus, som kunne stille sig i

spidsen for den nationale bod, som Joel kaldte til, men kun præster. Folket som helhed syntes at have erfaret tvangsforflyttelse og eksil (4,1-3).

BAGGRUNDEN FOR JOELS BOG

Det er en fortvivlet situation, hvor sværme efter sværme af græshopper vælter ind over landet og æder alt grønt. Kvæget går til af mangel på græs.

Høsten af korn, vin og oliven slår helt fejl, for skadedyrene har ædt alt. Der kan ikke længere bringes afgrøde- og drikofre i Herrens hus. En omfattende tørke synes at være sat ind på samme tid, og dyb fortvivelse har grebet alle (JOEL 1).

De gentagne sværme af græshopper har nået et omfang, som er uden fortilfælde. Ingen kan huske, at noget lignende er sket tidligere (1,2-4; 2,2). I 2,1-11 skildrer Joel de frygtelige sværme af græshopper som en effektiv krigsmaskine, der som en larmende hær stormer ind over alle bymure og trænger ind i husene. Intet kan stoppe dem.

Joel kalder dette for ”Herrens dag” (2,1-2.11). Det er den frygtelige dag, hvor Herren kommer til dom over sit folk. Joel viderefører her et begreb, som ældre profeter formede: Herrens dag, den dag, hvor Herren kommer for at straffe alt ondskab hos folkene. Men nu bliver ”Herrens dag” vendt imod Guds eget folk. Det er en dag, hvor sol og måne formørkes, og hvor lyset ikke kan trænge igennem, fordi luften er fyldt med sværme af græshopper (2,10). Både konkret og overført er det mørket, som råder.

HVAD ER PROFETENS SVAR?

Svaret på denne skrækkelige nød er at gøre bod, vende sig til Gud og bede ham om nåde (2,12-14). Man må rive sit hjerte i stykker, ikke blot sine klæder som en ydre handling. Joels kald til omvendelse bygger på, at Gud er en nådig og barmhjertig Gud (2,13). Her citerer Joel fra 2 Mos 34,6, hvor Gud proklamerer for Moses, at han vil forbarme sig over sit folk og tilgive dets frafald med guldkalven. Sådan er Guds væsen. Det giver håb til at søge Gud, selv om han opleves langt borte.

Joels særlige budskab er, at nøden i sig selv giver anledning til helhjertet omvendelse, selvom der ikke er konkrete synder, som der skal gøres bod for. Mens vi i dag ville holde en mindegudstjeneste i forlængelse af store katastrofer, så gav græshoppeangrebet dengang anledning til en bodsgudstjeneste med kald til faste og omvendelse.

GUDS SVAR

Gud svarer på boden i Joels Bog 2,18-27: Han vil ikke lade sit folk gå til grunde, men vil igen skænke frugtbarhed til landet. Han vil drive sin fjendtlige hær af græshopper ud i Det døde Hav og i Middelhavet. Fyldt af overflod og mæthed skal komme, langt mere end tidligere. Han vil

erstatte årene med hungersnød og lidelse (2,25-26), og da skal de kende, at Herren er deres Gud.

HELLIGÅNDEN KOMMER

I denne sammenhæng kommer det velkendte løfte om Helligånden til alle mennesker (3,1-5). På samme måde som Gud giver løfte om regn til det udtørrede og udpinte land (2,23), sådan at en omfattende frugtbarhed vil følge, siger Gud nu i 3,1, at han vil udgyde af sin Ånd. Ånden vil en dag komme i overflod. I GT er det nogle få udvalgte, som modtager Helligånden som udrustning til deres tjeneste. Men nu lover Joel, at hele Guds folk skal få denne gave. Velstand, masser af mad på bordet og et godt liv er ikke det vigtigste. Målet er Åndens komme. Selv slaverne, der altid bliver hundset rundt, skal modtage af Ånden.

” Også i endetiden skal Herren være en tilflugt for sit folk

HVAD BETYDER ÅNDENS KOMME?

Ånden giver at kunne forstå nutiden i Guds lys. Ånden giver liv, og han leder til at påkalde Herrens navn (3,5). Ånden er nådens Ånd. Hvoraf ser vi det? Ved at enhver, som påkalder Herrens navn, skal frelses (v 5). Ikke ved langvarig faste og bod, og heller ikke ved at få specielle åbenbaringer, men ved helt enkelt at kalde på Herren. Det er det, Ånden vil lede til.

EN ANDEN ”HERRENS DAG”

I Joel 4 anvender Joel billedet af Herrens dag med den forfærdelige græshoppehær til at skildre en anden ”Herrens dag”, nemlig Herrens dag i endetiden, hvor Herren vil dømme alle de folk, som samler sig for at tilintetgøre Guds folk. Også i endetiden skal Herren være en tilflugt for sit folk (4,16).

Hvis Guds menighed vil bruge voldsomme ulykker som en anledning til at søge Gud og gøre bod, kan det være, at Gud også vil svare med lige så store løfter, som han gjorde gennem profeten Joel.

REFLEKSIONER OVER MATERIALISME

Om at være udfordret af materialisme, om hvem min Gud er, om overåndelighed og om materialitet.

Af Kristian Kappel, cand.theol. og studentersekretær i KFS

Jeg vover den påstand, at materialismen er et af den vestlige verdens mest centrale problemer. På mange måder har vi opbygget et godt og velfungerende samfund, men vi må erkende, at vi i alt for høj grad bygger vores identitet, status og værdi på de ting, vi ejer, køber og forbruger. Og som Tyler Durden formulerer det i anti-materialisemefilmen *Fight Club*: "Ting, som du ejer, ender med at eje dig". Konsekvenserne er fx en overbelastning af vores jordklode, fordi vi forbruger ting i et alt for højt tempo.

HVEM ER DIN GUD?

I sig selv bør ødelæggelsen af skaberværket være tilstrækkeligt til at kalde på handling fra kirkens side. Både fordi skaberværket er Guds, som vi er sat til at forvalte, og fordi forurening og klimaforandringer er skyld i krige, folkevandringer og hungersnød mange steder i verden. Men der er også en mere skjult og alvorlig konsekvens af materialismen. Nemlig at den forstyrrer, vildleder og afsporer relationen til Gud. I sin Store Katekismus har Martin Luther følgende overraskende

definition af Gud: "Det, du knytter dit hjerte til og stoler på, er i virkeligheden din Gud." Dermed åbnes muligheden for, at jeg kommer til at ophøje noget konkret her på jorden til min Gud, som så kommer til at tage den rigtige og levende Guds plads i mit hjerte. Det er i virkeligheden det alvorligste problem med materialismen. Den inviterer mennesket til at ophøje og tilbede det materielle fremfor Skaberen af det materielle.

GUDS GAVER MÅ KNYTTE OS TIL GUD

Som kristen kan det være fristende at løse problemet ved at nedtone de materielle tings betydning. Der kan endda findes en form for bibelsk belæg for at gøre dette med henvisning til et par Jesus citater som fx: "Giv Gud, hvad Guds er og kongen, hvad kongens er". Eller man kan læse fortællingen om den unge mand, der gik bedrøvet bort fra Jesus – "for han var meget velhavende" (MATT 19,16-22). Der findes i kirkehistorien mange ekstreme eksempler på materiel forsagelse, men faktisk tror jeg også, vi mange steder i kristen-Danmark ender i en slags "light-forsagelse" i vores opgør med overdreven materialisme. Nemlig at vi gør de åndelige dele af troen til noget særligt fint. Vi fremhæver og ophøjer forkyndelsen, lovsangen og bønner, mens vi samtidig taler om,

Materialismen inviterer mennesket til at ophøje og tilbede det materielle fremfor Skaberen af det materielle.

at man "ikke bør gå for meget op i sine ting". Vi køber det billigste, så vi kan give flere penge til Guds riges arbejde, men glemmer hensynet til miljø og produktionsforhold, eller vi skaber ubevidst en kultur hvor gudstjenesten er mere hellig end arbejdet. På den måde gøres kristendommen til et åndeligt projekt og store dele af livet ender som noget, der ikke har nævneværdig forbindelse med vores tro. Dermed kommer kristendommen også til at stå uden svar og uden vejledning i mødet med materialismen og den materielle verden. Magnus Malm sætter ord på den tendens i sin bog "Som om Gud ikke findes" (SIDE 45F):

"Alt for meget hævner uden for gudsbilledet, der bare dækker et snævert område af åndelighed [...] At vælge Jesus betyder så at vælge det menneskelige fra. Og det valg kan i længden kun ende på én måde. Med til det menneskelige, som ikke får plads i dette gudsbillede, hører også alt det, der ligger uden for kirkens mure: arbejde, penge, kulturliv, miljø, politik og så videre. Hvis jeg i kirken får det indtryk, at Gud ikke er optaget af alt det, der i praksis fylder det meste af min hverdag, hvor interessant bliver det så at omgås sådan en Gud?"

MATERIALITET FREM FOR MATERIALISME

Som alternativ til det vil jeg foreslå en anden vej. Vi skal ikke nedtone åndeligheden, bønner, forkyndelsen og lovsangen osv. I stedet skal vi, i mødet med materialismen, blive mere materielle. Altså finde dybere ind i samhørigheden med det materielle på en måde, så vi takker for det som en gave fra Gud, der binder os til giveneren, men hvor vi hverken ophøjer det til Gud eller negliger det som noget mindre væsentligt. Det er en bevægelse, hvor vi bliver mindet om det forvalterskab for skaberværket, som Gud umiddelbart efter skabelsen gav videre til os. Det er en invitation til at være medskabere af verden dag for dag, og det er en invitation til også at se den Treenige Guds billede i det fysiske, materielle og sanselige. Ikke som noget materialistisk, men som noget materielt, der viser os mere af, hvem Gud er. Og så er det en bevægelse ind mod Kristus, som er det ultimative forbillede i foreningen af det materielle og det åndelige. Sand Gud og sandt menneske, ikke delt i to, men fuldt ud og helt igennem begge dele.

Tak for

- Alle, der støtter DBI med forbøn eller gaver
- Et stort hold færdige bachelorer
- Engagerede studerende

Bed om

- En god eksamen
- Nye studerende til sommer
- Gaver i sommerperioden

Israel

Landet du vender tilbage til

Rundrejse under løvhyttetfesten	19.9. - 29.9.
Klassisk rundrejse	2.10. - 10.10.
Klassisk rundrejse	3.10. - 12.10.
Rundrejse i efterårsferien	14.10. - 21.10.
Familierrejse i efterårsferien	14.10. - 21.10.
Ét land, to folk og tre religioner	30.10. - 6.11.

Læs mere om rejserne på www.felixrejser.dk/israel eller ring på 7592 2022

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26.
3400 Hillerød
48 26 56 00

Åbningstid
alle dage i året
kl 8-21

Handicapvenlige adgangsforhold
www.frederiksborg-apotek.dk

HVER DAG TÆLLER

Og hver eneste bliver fyldt med høj faglighed, givende øjeblikke, fantastiske venner oooog Gud tæt på. Woop woop, ja tak dér!

Derfor siger vi #dufårguldmedhjem!

tjekdjurslands.dk

ProcessManager SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed –
Arbejds miljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.	
Spørgeskema	Standard	Tilrettet	Individuelt	Priser er i danske kroner og eksklusiv moms.
» Tekst	1	2	3	
» Sprog	✓	✓	✓	
» Logo		✓	✓	
» Baggrundsbillede		✓	✓	
» Billede/video		✓	✓	
» Indflettede data			✓	
» Hop & betingelser			✓	
Gennemførelse				
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML	
» Respondenter	100	500	1.500	
» BaggrundsvARIABLE	1	2	3	
» Påmindelse(r)	1	1	2	
» E-mail, eller	✓	✓	✓	
» Link	✓	✓	✓	
» PC	✓	✓	✓	
» Tablet		✓	✓	
» Smart Phone		✓	✓	
» Online statistik		✓	✓	
Analyse				
» Gennemførelse	✓	✓	✓	
» Frekvens	✓	✓	✓	
» Benchmark		✓	✓	
Rapportering				
» Excel/Word rådata	✓	✓	✓	
» PowerPoint præsentation		✓	✓	
» Online		✓	✓	

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

Forligsmanden måtte selv punge ud

Af Christian Jensen, formand for DBIs styrelse

Når der er konflikt på arbejdsmarkedet kan det være nødvendigt med et lovindgreb for at sikre ro og orden, men en egentlig løsning er det ikke. Der skal noget andet og mere til.

Når en konflikt optrappes, kan det være svært at se, hvordan parterne skal nå frem til en ny aftale. Forrige gang, der var forhandlinger, var det lige så svært. Nogle syntes, det var helt naturligt at få en lov, der gjorde det klart, hvad der var ret og rimeligt. Men loven gav ingen glæde og fred. Tværtimod gav den yderligere utilfredshed. Lovindgreb falder naturligt for de fleste, men det fører ikke parterne sammen.

I den mere grundlæggende konflikt mellem den retfærdige Gud og den uretfærdige verden, mellem Gud og os, måtte Gud selv udpege en forligsmand. Han har allerede været her. Han, Kristus, kom til sine egne. I et og alt blev han som os. I et og alt var han Gud og menne-

ske. Han forstod begge parter, men nøjedes ikke med at forstå. Han bragte forligelse, så vi kunne leve. Han betalte af egen lomme. Den gamle aftale og lovindgrebet hjalp ingen. Den nye aftale var ensidig – og lige, hvad der manglede. ”Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til! Men alt dette skyldes Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os forligelsens tjeneste.” (2 KOR 5,17-18).

I den forstand er DBI en forligsinstitution. Vi er betroet ordet om forligelsen. Vi udsender folk med det ord og opfordringen: Lad jer forlige med Gud! Vores forligsmand løste konflikten ved et evangelieindgreb.